

УДК 615.8:613.97:616.727.2

Гагара В.Ф.¹, Дзундза О.С.²

¹ канд. мед. наук, доц. ЗНТУ

² студ. гр. УФКС-214м ЗНТУ

РОЛЬ ФІЗІОТЕРАПЕВТИЧНИХ ЗАСОБІВ В РЕАБІЛІТАЦІ ХВОРИХ НА ГОСТРЕ ПОРУШЕННЯ МОЗГОВОГО КРОВООБІГУ

Поширеність цереброваскулярних захворювань (ЦВЗ) в світі дуже велика і складає в економічно розвинених країнах близько 15%, а смертність від цієї патології перевищує 30% і впевнено займає 2-3 місце в структурі загальної смертності населення. Частка гострих порушень мозкового кровообігу (ГПМК) в структурі загальної смертності в нашій країні становить 21,4%, а інвалідизація після перенесеного ГПМК досягає показника 3,2 на десять тисяч населення, займаючи перше місце серед усіх причин первинної інвалідності людей працездатного віку.

Основним завданням реабілітації є відновлення порушених функцій і соціальна реадаптація хворих, включаючи відновлення навичок самообслуговування, соціальної активності, міжперсональних відносин, коли це можливо – працездатності

У хворих, які перенесли інсульт, фізіотерапію використовують для корекції основного судинного захворювання і поліпшення мозкового кровообігу, а також для усунення окремих симптомів, що виникли після інсульту.

Після інсульту багато хворих ослаблені, тому фізіотерапевтичні процедури часто призначають тільки через місяць після виникнення інсульту. Однак уже з'явилися фізіотерапевтичні методики, що дозволяють починати лікування на більш ранніх термінах.

Лікарський електрофорез - метод лікування, що поєднує вплив на організм постійного струму і вводяться з його допомогою лікарських речовин.

Особливістю лікарського електрофорезу є здатність створювати високу концентрацію лікарської речовини в патологічному вогнищі, при цьому не насичуючи весь організм. Мала кількість побічних реакцій обумовлено низькою концентрацій лікарського препарату в крові і тим, що препарат надходить в організм, минаючи шлунково-кишковий тракт.

Основою методу діадинамотерапії є вплив на організм низькочастотними імпульсними струмами. У перенесли інсульт хворих використовують для зменшення або усунення больових відчуттів, наприклад, при болях в суглобах. Знеболюючий ефект досягається за рахунок блокади больових імпульсів на рівні спинного мозку, нормалізації трофічних процесів і кровообігу, що покращує забезпечення тканин киснем. Застосування діадинамічних струмів також позитивно впливає на процес загоєння ран, виразок і пролежнів.

Електростимуляція - один з видів електролікування, використовується з метою порушення чи посилення діяльності певних органів і систем. У хворих після інсульту найбільш часто використовують для стимулювання паретичних м'язів.

Магнітотерапія - це використання магнітного поля в лікувальних цілях. Скрізь, де існує рухомий електричний заряд або струм, виникає магнітне поле. Магнітне поле - особливий вид матерії, за допомогою якої здійснюється зв'язок і взаємодія між двома рухомими електричними зарядами. Існує безпосередньо біля полюсів індуктора, а потім зменшується в міру віддалення від них. В основі магнітотерапії лежить біологічний ефект, який виникає в результаті взаємодії МП з молекулами і структурами, що володіють парамагнітні властивості. У певних умовах цей біологічний ефект проявляється у вигляді поліпшення мікроциркуляторного і загального кровообігу, сприятливо впливає на імунні і нейровегетативні процеси.

Лікування ультразвуком - це вплив механічних коливань ультразвукової частоти на організм людини з лікувально-профілактичною метою.

Механічні коливання виникають в результаті впливу електричного струму високої напруги і частоти на певні кристали. Лікувальна дія ультразвуку на організм людини здійснюється в результаті ефекту мікромасаж, який з'являється через механічне коливання тканин. Цей ефект призводить до підвищення проникності мембран клітин, і змінюється мікроциркуляція. Під впливом ультразвуку відбувається нагрівання тканин, що тягне за собою прискорення біохімічних реакцій і поліпшення постачання тканин киснем.

В основі водолікування лежить використання води в лікувальних цілях, а також для профілактики і відновлення хворих. Залежно від того, що використовують для лікування, розрізняють гідротерапію (використання чистої води) і бальнеотерапію (використання мінеральної води).

У реабілітації після ішемічного інсульту важливе значення має застосування бальнеотерапії (сірководневих, радонових, вуглекислих, йодобромних мінеральних ванн).

Теплолікування – один з видів лікування, при якому використовуються нагріті середовища, які мають здатність довго утримувати тепло. До таких середовищ можна віднести деякі види лікувальної грязі, озокерит, парафін.

Лікувальний ефект грязей проявляється за рахунок температурного, механічного та хімічного ефектів.

У хворих після інсульту для зниження больових відчуттів використовують парафін і озокерит. Провідне місце при даному виді лікування займає термічний фактор. В області впливу відбувається місцеве підвищення температури, що призводить до пожвавлення мікрокровотоку і розслабленню м'язів.